

Σφάλματα τὰ κατ' Ἀγνοίαν αὐτῆ
τῆ Τυποδέτε,

Πάλιν μὲ παρεκίνησαν ἔ, Στίχους
να προῶδέσω,

Ἐῖτι δὲ Εἶδησίντινα, καὶ ἄκων να
συνῶδέσω,

Τὰ Σφάλματ' ἀποσημειῶν, οὗ
εἶπον Τυποδέτε.

Ταῦτ' ἐν διορθωσάμενος, εἰς Τύπον
πάλιν δίδω,

Χάριν βελόμενος ὑμῖν ποιῆσαι,
ἀλλ' ἀμύσῳ

Λύπη Ἐγὼ ὁ Συγγραφεὺς συνέχο-
μαι, πῶς εἶπω!

Ὅρων τὸ Βιβλιάριον κατὰσικτον
τῷ Ρύτῳ.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀυστρίας 1791. ἴτι.

Παρά Γωσήφ τῷ ΒΑΟΥΜΑΥΣΤΕΡΩ.

Τοῖς Εὐγνώμοσι τῶν Ἀναγνωσόντων
τὸ παρὸν κατὰ τῆς ΑΓΝΟΪΑΣ Παί-
γνιον τῆ Νοός μου.

Ο Τυπογράφος ἢ Τυποθέτης (ἢ γὰρ ἂν εἶποιμι ὁ ἐπιστάτης) Ἀγνοίαν, ὡς ἔοικε, δεινὴν νοσῶν, καὶ ταύτης τὰ πολλὰ Δεινὰ, ἃ τοῖς Ἀνδράποικις ἐπάγειτε καὶ τῆ λοιπῇ ἐπάξει μὴ φυλαξαμένοις, ἀποφυγεῖν μὴ δυνάμενοι, δεινὴν καὶ πόρρω δεινῆς ἐνόσησε τὴν Ἀγνοίαν καὶ εἰς τὸ παρὸν, ὃ ὄρατε ὑμῖν, Ἀγαπιτοί, εἰς ἀνάγνωσιν προσφερόμενον κατὰ τῆς Ἀγνοίας τῆ Νοός μου Παίγνιον· ἢ γὰρ μόνον Σφάλματα πολλὰ, καὶ Ἀγνοήματα, ὡς φαίνονται, δεινὰ ἀγνοήσας καὶ εἰς τὸ κατὰ τῆς Ἀγνοίας, ὃ παίζων ἔγραψα, Συγγραμμάτιόν μου, ὃ Τυπογραφῶν ἢ Τυποθετῶν (καὶ σύγγνωτέ μοι, παρακαλῶ, διὰ τὰ δε τὰ Τυπογραφικά μου ἢ Τυποθετικά μου, ἃ γράφων ἐνταῦθα συνείρω, ἀήδητε ὄντα, δότε δὲ εἰπεῖν, ἢ συνήδη τῇ κατ' Ἐλληνικῆς Φωνῇ Ρήματα, δεινὰ γὰρ ὑπ' Ἀγνοίας πάσχων γράφω, τῆ δὲ δεινὰ πάσχοντι καὶ τα ἀήδη συγχωρητέα) ἐνεχάραξε παραδρομῶν, ἀλλὰ καὶ ολοκλήρου Πελοπονησικῆς παρεΐδος, καὶ ἄλλα μὲν προσέθηκε μηδὲν ὄντα ἐν τῷ Συγγραμμάτιῳ μου, ἄλλα δὲ ὄντα ἐκ παραδρομῆς παρεώρακεν, Ἀμορφοῦν, Ἀνείδεον, Ἀσχιμάτισον, καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην τῆ περιβοιῆτα Ἀριστοτέλους Ὑλην,

ἔξ ἧς διὰ τῆς Εἶδως τὰ πάντα, κατ' αὐτὸν
πάλιν τὸν δεινὴν καὶ αὐτὸν ἀγνοήσαντα
τὴν Ἀγνοίαν Ἀριστοτέλιν, τὸ κηκότυ-
χόν μου Συγγραμμάτιον ἀποδείξας, καὶ
μηδεμίαν ὑμῖν τοῖς Ἀγαπητοῖς σαφῆ καὶ
διακεκριμένην Ἐννοίαν παρέχον· (τὸ γὰρ
πάσας μονονὲ τὰς ἐν τῷ ταλαιπώρῳ μου Συγ-
γραμμάτιῳ Παραληγέσας ἔ Προπαραλη-
γέσας Βαρείαν, ὡς ἔκ ἔδει, ἔχειν ἐκ πα-
ραδρομῆς ἔ τῆτο τῆ Τυπογράφῃ ἢ Τυποθέ-
τε, ἔ ὅτι ἔ ταῦτα τὰ παραμικρὰ ὡς πρὸς
τὰ ἄλλα χοντροειδέστατα Σφάλματα ἐξ Ἀ-
γνοίας ἔ ἀπὸ κακῆν μου Τύχην τὰ πάσχω,
ἐπειδὴ ἔ δὲν μὲ ἀφῆσεν ἀπὸ τὸν Φθόνου
τῆς νὰ ἐπισατήσω ὁ ἴδιος εἰς τὸ κακορροϊζι-
κόν μου Συγγραμμάτιον Τύποις ἐκδιδόμενον,
τό γε νῦν ἔχον ἐκὼν παρίειμι.) τί ἐν ἔδει
με τὸν Συγγραφέα, τὸν Πρώτως κατὰ τῆς
Ἀγνοίας παίξαντα, καίτοι ἔ αὐτὸν πολ-
λὴν ταύτην νοσήτα, ποιῆσαι; τί ἄλλο γε;
ἢ ἐπὶ τὸν Τύπον πάλιν καταφυγεῖν τὰ
Σφάλματα ἔ τὰ λοιπὰ ὅσα ἄλλα κακῶς τε
ἔ ἡμαρτημένως εἶχεν ἐν τῷ Συγγραμμά-
τιῳ μου, ὡς ἐνῆν μοι, διορθωσάμενον, ἢ ὑ-
μῖν τοῖς Ἀγαπητοῖς εὐδιόρθωτα ἔ εὐδιάκρι-
τα ἀναγινωσκόμενα ἐν αὐτῷ γένηται· Δέ-
ξαδε τοίνυν, Ἀγαπητοί, τὸ ὑμῖν προτφε-
ρόμενον εἰς ἀνάγνωσιν κατὰ τῆς Ἀγνοίας τῆ
Νοός μου Παίγγιον, ὃ, ὡς εἶπον, παίζων,
ἐμοῖτε ἔ ὑμῖν χαριζόμενος ἔγραψα, ἄλλῃ
ἢ σπεύδων. ἔ ἔρρωθε κατὰ τῆς Ἀγνοίας
Σφιαμβεύοντες, ἔ ταύτης τὰ δεινὰ ὡς πορ-
ρωτάτω ὑμῶν αὐτῶν ἀποδιοπομπέμενοι.

Γνώσιν πωλᾶ, Γνώσιν ἀυδῶ, καὶ
γνώσιν πᾶσι δίδω,

Ἐκβάλλωντας τῆ καθ' ἑνὸς Ἀ-
γνοίαν, ἣν συρίττω,

Ἀγνοίαν τὴν πανώλεθρον, καὶ κα-
κοθεσάτην,

Παμπόλλων τὴν πολλοῖς δεινῶν
Αἰτίαν σαφεσάτην.

Ἄν δὲ ἐξῆς, ὅτι καὶ γὰρ δέομαι ταύ-
της λίαν,

Δὲν τὸ ἀρενῶμαιᾶς ψευδὲς, ἐκδέ-
χόμεναι δὲ λίαν,

Ὡς ἀληθὲς καὶ ἀσεμφὲς, κοινὸν γὰρ
τῆτο λίαν,

Κοινὸν τὸ Πάθος Ἀδελφοὶ, καὶ
μισητὸν δὲ λίαν.

Ο Ἄγνοϊαν Βελλόμενος ἀποβαλεῖν,
καὶ Γνώσιν

Βαλεῖν εἰς τὸ Κεφάλιτε πολλὴν
καὶ ὄσιν φέλει,

Ἀγορασάτω, ἣν ὄσα Γνώσεως τὴν
δε Ρῶσιν,

Ἀγνοϊαν τὴν καθαίρεσαν δεινὰ δει-
νῶ τῶ Βέλει.

Πολλοὶ γὰρ γράψαν πάμπολλα,
ἀλλὰ καὶ ἔτι γράφον

Κατ' Ἀγνοϊαν, ἀλοίμονον! τὴν
Γνώσιν παροξῶντες,

Κατὰ Ἀγνοίας δ' ἔκ εἰσιν, οἱ γρά-
ψαν ἔδὲ γράψεν,

Ἀγνοίας ὄντες ἔρασαι, κ' εἰς ταύ-
την ἀφοξῶντες,

Ο΄θεν καὶ ὅς τις βέλεται, ὡς εἶπον,
Γνώσιν ἔχειν

Εἰς τὸ κεφάλι τε πολλὴν, ἢ ἄ-
γνοίας πόρρω μένειν,
Ἄς ἀγοράσῃ, ἂν ποδῆ, ἀλλὰ κί
ἄς ἀνάγνώσῃ

Τὴν δὲ τὴν Βίβλον τὴν μικρὰν, ἢ
Ἄγνοιαν νεκρώσῃ.

Ἐκ ταύτης γὰρ μαθήσεται, ἂν θέ-
λη ὅμως, πόσα

Δεινὴ ἢ Ἄγνοια δεινὰ ἐργάζεται,
καὶ ὅσα

Εἰργάσατο ποτὲ καιεῖ, ἢ ἐργάσε-
ται, ἀλλ' ὄφρα

Ταῦτ' ἀποφύγῃ κάθε εἷς, ἀγορα-
σάτω πρῶτα.

Γ' δὲ λοιπὸν τὰ Σφάλματα ὀπίθην Τυπωμένα,
Ὁ Ἀναγνώστης ἄς ἰδῆ ὅλα σχεδὸν Γραμμένα.

Τῶν τῆ Τύπε Σφαλμάτων τῶν καὶ
 Γινώσκέτω ὁ Ἀναγνώστης, ὅτι ὁ πρῶτος
 τὴν Σελίδα σημαίνει, ὁ δὲ δεύτερος μὲν
 τῆ Σελίδι Στίχης, ἐν οἷς τὰ Σφάλ-
 ματα εὐρίσκονται τὰ

Σελ.	Στίχ.	
3.	α.	Σαμοσσατευσ
3.	γ.	διατρίβωντας
3.	ε.	ἀνθρώποις αἰτία
3.	ε.	εγώ
3.	ζ.	τῆς ταλαιπώρης αὐτῆς,
3.	ις.	καὶ εὐφραδεστάτης
3.	ιη.	γλυκύων
4.	α.	Φερσιτην,
4.	ς.	σοφώτατοι τη
4.	η.	Ὀδυσσεα.
4.	ζ.	δικαιοτάτοι
4.	ιζ.	ἀνθρώποι,
4.	κα.	καὶ νὰ κάμνομεν
4.	κδ.	ὅτι τὰ παθαίνωμεν καὶ τὰ κά- μνωμεν,
4.	κς.	καὶ τοῖς ἀνθρώποις
5.	ς.	πάντων τῶν τερατωδῶν Ση- ρίων,
5.	η.	τῆς ἀνθρώπων
5.	ια.	νὰ μὴ συμφωνῶμεν εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ πρέπει νὰ εἴμεθα σύμ- φωνοι εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ δὲν πρέπει παντελῶς.
5.	κε.	νὰ γονγίζωμεν,
6.	β.	ἀνθρώπων,

αὐτόθεν δῆλων ὄντων Διορθώματα.
Ἀριθμὸς κατὰ Σειράν μὲ Σημεῖα Ἀραβικὰ
τὰς χαρακτῆρας τῆ Ἀλφαβήτου τὰς ἐν
ματα, ἄντικρυς δὲ τῶν Σφαλμάτων
Διορθώματα αὐτῶν.

Γράφει.

- Σαμοσατεὺς
- διατρίβωντας
- ἀνθρώποις αἰτία. εἰγμή
- ἐγὼ
- τὰς ταλαιπώρας ἀνθρώπους
- καὶ εὐφραδεσάτους
- γλυκίων,
- φερσίτην,
- σοφώτατοι
- Ὀδυσσεῖα,
- δικαιοτάτοι
- ἀνθρώποι
- καὶ νὰ κάμνωμεν
- ὅτι τὰ παθαίνομεν καὶ τὸν κάμνομεν.

- καὶ τοῖς ἀνθρώποις
- πάντων τῶν τερατωδῶν καὶ ἀλλοκότων
   θρησίων,
- τὰς ἀνθρώπους
- νὰ μὴ συμφωνῶμεν εἰς ἐκεῖνα ὅπου
   πρέπει νὰ εἴμεθα σύμφωνοι, νὰ
   εἴμεθα σύμφωνοι εἰς ἐκεῖνα ὅπερ
   δὲν πρέπει παντελῶς,
- νὰ γαυγίζωμεν,
- ἀνθρώπων,

Σελ. ςίγ.

6. β'. πωλῶντάς τὰ
 6. ιδ'. τῶν ὄντι
 6. ις'. καὶ πῶς καὶ πῶς καὶ πότε ἢ νὰ σὲ
 τελειώσω!
 6. ιζ'. ἐγὼ ἐσιάσθῃσα.
 6. ιη'. μήτε πῶς νὰ καταπαύσω τὰ λό-
 γον μου.
 6. κ'. καὶ ἐκ δικῶντάς σὲ
 6. κγ'. τῆς ταλαιπώρου.
 6. κε. τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης
 6. κς'. μὲ ὅλην τὴν σοφίαν,
 6. λα'. καλὰ οἱ ἀγράματοι, μὰ οἱ δια-
 βασμένοι
 7. η'. βεβαίωτατα
 7. ιγ'. καὶ ἄλλοι διαφορῶν ἐπαγγελ-
 μάτων ἄνθρωποι τὰ ὑπὲρ
 τὴν δύναμήν τες,
 7. κς'. πολλοὶ
 7. λ'. διὰ σύγγειαν,
 8. ε'. ἢ λαοδάδες, ἢ σαμαράδες,
 8. ς'. τῆς σύγγειας
 8. ιγ'. ἀνθρώπων
 8. ιε'. κατὴν τησαν
 8. κ'. δίκαιως τῶν ἀνθρώπων μισθ-
 μενον
 8. κἀ'. πᾶσι δ' αὖ. (κακῆτινι
 8. κβ'. εἶσαι
 8. κς'. οἷον ἐμβρόντητοι πρότερον γε-
 νόμενοι, καὶ ἐπίθρων ὑψηλῶ
 καὶ ἐπικρυσθῆ ἑξάπινα εὐρι-
 στα.

Γράφε.

- πωλῶντάς τε
- τῶντι
- ἔ πῆ ἔ πῶς ἔ πότε ἢ νὰ σὲ ἀρχί-
σω ἢ νὰ σὲ τελειώσω!
- Ἐγὼ ἐσιάσθησα
- μήτε πῆ νὰ καταπαύσω τὸν λόγον
μα
- ἔ ἐδικῶντάς σε
- τῆς ταλαιπώρης ἀνθρώπου.
- τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης
- μὲ ὅλην τὴν σοφίαν,
- καλὰ οἱ ἀγράμματοι, μὰ οἱ διαβα-
σμένοι ἔ γραμματισμένοι
- βεβαιότατα
- ἔ ἄλλοι πολλοὶ διαφόρων ἐπαγγελ-
μάτων ἀνθρώποι τῶ ὑπὲρ τὴν δύ-
ναμίντες,
- πολλοὶ
- δια εὐγένειαν,
- ἢ λαδάδες, ἢ μαλάδες, ἢ σαμα-
ράδες,
- τῆς εὐγενείας
- ἀνθρώπων
- κατήντησαν
- δικαίως τῶν ἀνθρώπων μισθόμενον
τε
- πᾶσι δ' αὖ, (κακῆ τινι
- εἶσαι
- οἷον ἐμβρόντητοι πρότερον γενόμενοι,
ἔ ἐπὶ θρόνῳ ὑψηλῷ ἔ ἐπισημένῳ
ἐξά-

- ενθουσιάζοντες, τὸς πεπαιδευ-
 μάσι καὶ σοφῆς ἀνδρώπης,
 9. β'. μῆτε καὶ τὰ παπυσζιάτης,
 9. δ'. οἴτνες τυφλοὶ ὄντες καὶ μηδε-
 μίαν ἐκ τῆ ἀκολούθου ἰδέαν
 περὶ χρωμάτων ἔχοντες
 9. ή'. ἐκ τὰ τῆ δόξαν καὶ ὑπέληψιν
 9. ι'. καὶ τοῖς ἀνδρώποισι
 9. ιβ'. ἀνδρώποι, ἃς εἶναι
 9. ιγ'. παιδείας μετοσχόντες;
 9. ιδ'. καὶ ἐπιφέρεις δεῖς αὐτὲς τὸ
 πάντα
 9. ιε'. αὐτοσχέδιοι φλόσοφοι
 9. ιδ'. καὶ τὸν ἀνλιζήλον αὐτῆ Ἀισχύ-
 νην ποιηταὶ
 9. κ'. τὸν Ὀμηρον καὶ τὸν Ὀρφέα,
 9. κε'. ὑπὲρ παντας
 9. κς'. κριτικωτάτης
 9. κζ'. γνησιώτατοι
 9. λ'. Θεῆς,
 10. ς'. περισυότερον
 10. ιβ'. δυνατοὶ, διὰ νὰ μὴ γενώμεθα
 μακκαράδες
 10. ιε'. ἰξσύρει
 10. ιθ'. δὲν ἤθελαν
 10. κε'. τῆ το εἶναι.
 11. α'. νὰ σὲ ἐκδικηδῶ
 11. ιά'. ἀνδρώπης
 11. ιε'. οχεδόν
 11. ις'. κατεχνιά
 11. κδ'. τόσας τόσας τόσας καὶ.

Γράφε.

- ἑξάπινά εὐρισκόμενοι, τῆς πεπαι-
δευμένης ἔ σοφῆς ἀνθρώπου,
— μήτε καὶ τὰ καπνίζιά τες,
— οἷτινες τυφλοὶ ὄντες ἔ μηδεμίαν ἔκ
τῆ ἀκολούθη ἰδέαν περὶ χρωμά-
των ἔχοντες,
— ἔκ τῆτε δόξαν τινα ἔ ὑπόληψιν
— ἔ τοῖς ἀνθρώποις
— ἀνθρώποι, ἄς εἶναι
— παιδείας μετασχόντες;
— ἔ ἐπιφέρεις εἰς αὐτὰς τοσαῦτα
— αὐτοσχέδιοι φιλόσοφοι
— ἔ τὸν ἀντίζηλον αὐτῆ Αἰσχύνην· σι-
γμῆ ἔ ὑσερα ποιηταὶ
— τὸν Ὀμηρον ἔ τὸν Ὀρφέα,
— ὑπὲρ πάντας
— κριτικωτάτες
— γνησιώτατοι
— Θεοὶ,
— περισσότερο
— δυνατόν, διὰ νὰ μὴ γενώμεθα μα-
σκαράδες
— ἰξεύρει
— δὲν ἔδελαν
— τῆτο εἶναι
— νὰ σε ἐκδικηθῶ
— ἀνθρώπου
— σχεδόν
— κατεχνιά
— τοσας τόσας τόσας κτ.

Σελ. σίχ.

11. κέ. ἡ κατηραμένη ἡ ἄγνοια
 11. κς. τοῖς ἀνθρώποις
 11. λά. ἤδελα
 12. ι. με κατεκυτάραξαν καὶ ἐτι
 12. ιά. με κατακυταράττην,
 12. κβ. διδάκτρον;
 13. ιβ. οἷτι ἀγαπάτε, οἷτι φθάστε;
 13. ιδ. οἷτι φθάσετε; πῶς
 13. κ. ἤικον σας
 13. κέ. οἷτι θέλομεν, καὶ πηγαινάμεν
 13. κς. οἷτι φθάσωμεν,
 14. β. ἀνθρώποις
 14. ιε. ὁ Κράτης ὁ καθηγητής αὐτῆ
 14. κγ. ποιῆσε
 14. λά. καὶ σὰς παρακαλῆμεν
 15. ιβ. τωπόν τε
 15. ις. τε τοῖς
 15. ιη. ζῦρη
 15. λ. ἐκδικηθῶ
 15. λά. παλαιος
 16. β. ἔγραψά
 16. γ. ἀκομί
 16. κέ. τῆς πραγματείας τῆς.
 16. κς. ἀναγκαζόμενος
 16. κζ. δι' αὐτῆ
 16. κθ. εἶχε
 16. λ. συντεμνωτέρα διὰ ζώσης.
 17. ς. τὸν διδάσκαλόν τῆς,
 17. ιά. τὸν
 17. ιη. ἀμελεῖ,
 17. ιθ. δὲν τὸν παραδίδει

Γράφε.

—	ἡ κατηραμένη ἄγνοια,	.01
—	τοῖς ἀνθρώποις	
—	ἡδελα	.01
—	μὲ κατεσπάραξαν ἔτι	.01
—	μὲ κατασπαράττην,	.01
—	δίδακτρον;	.01
—	ὅ,τι ἀγκῶτε, ὅ,τι φθάσετε;	.01
—	ὅ,τι φθάσετε; πῶς	.01
—	ἰκόνσας	.01
—	ὅ,τι θέλομεν, γὰ πηγκίνωμεν	.01
—	ὅ,τι φθάσομεν,	.01
—	ἀνθρώποις	.02
—	ὁ Κράτης ὁ μαθητὴς αὐτῆ	.02
—	ποιεῖσθε	.02
—	μὴ σᾶς παρακαλῶμεν	.02
—	τῶντι	.12
—	τέτοις	.12
—	εὐρη	.12
—	ἐκδικηθῶ	.12
—	παλαιός	.12
—	ἔγραψα	.12
—	ἀκόμη	.12
—	τῆς πραγματείας τῆς.	.12
—	ἀναγκαζόμενος	.12
—	δι' αὐτῆ	.12
—	εἶχα	.12
—	συντομώτερα διὰ ζωῆς φωνῆς.	.12
—	τὸν διδάσκαλόγτες,	.12
—	τον	.12
—	ἀμελεῖ,	.12
—	δὲν τὸν παραδίδει	.12

17. κς', ἀταξίαν,
 18. β'. τὰς ὑβρίσεις, ἢ τυχὸν καὶ τὰς
 δέρονται,
 18. ε'. τὰ παιδακιάμας,
 18. ιδ'. εἰ τὸ το,
 18. κ'. ἢ τιμιότης τῆς
 19. ιβ'. Τυφλεῖσαι
 19. ιγ'. ὁ χαιρωνεὺς
 19. ιη'. ἡμῶς.
 19. κς'. καμνοντες
 19. λ'. καλῶς
 19. λά. τὰς ἀνωτέρω
 20. β'. τὸν δίκχιον με
 20. ς'. ἦλθον
 20. ιγ'. γνωστὸ, κάθετε
 20. κβ'. περισυότερον
 21. α'. Καίτοι ἔτον
 21. ια'. διακχιον
 21. κς'. τὰς τὰς 12,
 21. κη'. παλαίαν με,
 22. ι'. τοῖς ἀνθρώποις
 22. ιγ'. τῶν ἑλληνικῶν
 22. κβ'. τὴν μεγαλωτάτην σφαιραν
 22. λά. πολλὰς ἀνθρώπους,
 23. γ'. διώκωντάς σε
 23. ε'. εἰς τόσους ἀνθρώπους.
 23. ς'. εἰ ἐπειδὴ εἰ βλέπω
 23. ζ'. τῶν ἀνθρώπων,
 23. ιβ'. Γράμμα
 23. κα. τὸ βδελωρώτατον
 23. λά. ἢ μεταχειρισθῆ

Γράφει.

- ἀταξίαν,
- τὰς υβρίζει, τὰς ὀνειδίζει ἢ τυχόν
- καὶ τὴν δέ νει;
- τὰ παιδάκιμά μας.
- καὶ τὸτο
- ἢ τιμωρῆται
- Τυφλῆται
- ὁ Χαιρωνεύς
- ὁμως
- κάμνοντες
- καλῶς
- τὰς ἀνωτέρω
- τὸν δίκαιόν με
- ἦλθον
- γνωσόν, κίθεται
- περισσότρων
- Καὶ τοιῶτον
- δίκαιον
- τὰς 12,
- παλαιάν με,
- τοῖς ἀνθρώποις
- τῶν ἑλληνικῶν
- τὴν μεγαλωτάτην σφῆραν
- πολλὰς ἀνθρώπους,
- διώκωντάς σε
- εἰς τόσους καὶ τόσους ἀνθρώπους.
- μὰ ἐπειδὴ καὶ βλέπω
- τῶν ἀνθρώπων
- Γράμμα
- τὸ βδελυρώτατον
- καὶ μεταχειρισθῆ

Σελ. εἴχ.

24. ιή. τῷ δὲ γενομένης. οἱ δὲ καλῶς
μὴ πληρώσαντες μὲ
21. κ'. εἰ πάντα τότε ἔσαι καλῶς καὶ
τὰ κατὰ πάσης ἄλλης πε-
νηρίας γραφόμενα.
24. κέ. Ο' Γαπεινός Διδ.

Γράφει.

- τῆδε γενομένης, οἱ δὲ καλῶς μὴ
πληρώσαντές με
- ἔ πάντα τότε ἔσαι καλῶς ἔ τὰ κα-
τὰ τῆς ἀγνοίας, ἔ τὰ κατὰ πά-
σης ἄλλης πονηρίας Γραφόμενα.
- Οἱ Ταπεινοὶ Διδ.

Νὰ πᾶ χαθῆν, νὰ πᾶ πνιγῆν, νὰ
πᾶ χαντακοθῆνε

Ὅσ' ἐξ Ἀγνοίας γράψασι σὴ
Μπίσσα νὰ χωθῆνε,

Ἄς εἶν' Ῥωμοὶ, ἄς εἶν' Ἐγγλῆζ, ἄς
εἶν' ὄθεν ποθῆνε,

Μόνον εἰς Κόρακας ἐυσυς, κί ὅπε
ἄλλῃ ζητῆνε.

Νὰ πᾶ πνιγῆν, νὰ πᾶ χαθῆν, νὰ
πᾶ Καραβοκύρην,

Κί ὅσ' ἐξ Ἀγνοίας Κρώζωσι, κί
ὅσοι Παραμονύρην,

Τὲς ἄλλῃς Λέγοντες Κακῶς, ἔσω κί
ἄς Γαυγίζην,

Δεινὴν Νοσῆντες Ἀγνοίαν, κί ἄς
Μορμολικίζην.

Νοσῶντες Ἀγνοίαν τινές, Φβλάργυρον
μὲ λέγουσιν,

Ἄς μὴ συλλέγουσιν Ἀργυρον αὐτοῖς,
ἂν δὲν τὸν θεῖον.

Πραγματευτὴν μὲ ἀτίμασαν, Διδάσκαλον ὁμοίως,

Καὶ Συγγραφέα παίξαντα τὴν
Ἀγνοίαν γελοίως.

Ἀργυρὸς ὁ παμφίλτατος ἐ πάνσι
τιμημένος

Ἐμοὶ εἰς χρῆσιν πέφυκε, μὰ ὄχ^ρ
ἐκκεχυμένος,

Ὅχι εἰς ἄλλα πράγματα, ὄχι δὲ
δοξασμένος,

Εἰς χρῆσιν δὲ ζωῆς ὁμοῦ, κ' ἀνά-
γκης φυλαγμένος.

Δι' ὃ καὶ ἠνπερ ἔπαιξα Ἀγνοίαν τὴν
κακίην

Εἰς τύπον δὲν ἔκωκνισα, ἵν' ἔ-
χητε ἀρίστην,

Ἀναγινώσκοντες ὁμῶς καὶ φεύγοντες
χειρίστην

Καὶ ἴσασιν καὶ ἔσομένην τε, Ἀγνοίαν
τὴν κακίην.

Ὅρατε ποῖνον, Ἀρισοί, Νοός μου τὸ
Παιγνίδι,

Ὅρατε καὶ ἀναγιώσατε αὐτό με τὸ
Παιγνίδι,

Ὅπερ τοιῦτόν μεν ἐστὶ, καὶ λέγεται
Παιγνίδι,

Παίξει δ' ἔν Ἀγνοίαν δεινὴν, καὶ ἔν
ἔσαι ἔν Παιγνίδι.

1791. Κατὰ Μῆνα Δεκέμβριον.

Ὁ Αὐτὸς Ταπεινὸς καὶ Ἐλάχιστος
ἐν Διδασκάλοις

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΠΟΛΤΖΟΤ.